

BESLISSINGEN VAN DE GROTE RAAD

9 juni 1967

Goedenavond, vrienden.

Zoals gebruikelijk is, wijs ik u erop, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Daarnaast moet ik echter opmerken, dat ons onderwerp van heden door ons wel zeer goed beheerst wordt. Zoals u bekend zal zijn, spreken wij hedenavond, in afwijking van het aangekondigde programma, over:

BESLISSINGEN VAN DE GROTE RAAD

De Wessacbijeenkomst, die nu rond tien dagen achter ons ligt, was een uitstorting van een zeer felle, maar tot onze grote vreugde ook zeer Lichtende kracht. Het gehele gebeuren had een intensiteit, die wij in de vorige jaren wel eens ontbeerd hebben. Daarnaast bleek echter uit de gehele inwerking en sfeer, dat hierbij sprake was van een bevestiging van dingen, die reeds in vorge jaren kenbaar geworden waren. Wij hebben te maken met een periode, waarin nieuwe ontwikkelingen plaats vinden en een nieuw ingrijpen noodzakelijk zal zijn. Het ingrijpen waarvan ik spreek, gaat echter niet uit van de Witte Broederschap, maar van kosmische krachten die de aarde bereiken. Wij hebben getracht ons een beeld te vormen van alle mogelijke consequenties die het inwerken van deze kracht met zich brengt voor de mensheid. Daarnaast hebben wij moeten overwegen in hoeverre de eigen problematiek van de Witte Broederschap hier een ingrijpen toelaat en in hoeverre wij ons (hoe node ook) van bepaalde problemen zullen moeten distantieëren.

De Grote Raad is gedurende vijf volle dagen volledig bijeengewoest en actief geweest. U zult begrijpen dat sommige problemen ook nu nog verder worden uitgewerkt en besproken, iets wat in hoofdzaak in de geest geschiedt, ofschoon in enkele gevallen daarbij ook raadslieden op aarde betrokken zijn. De besluiten van de Broederschap in hun geheel kan ik u niet geven, maar de hoofdlijnen zijn betrekkelijk eenvoudig. Ik wil u allereerst deze voorleggen. Daarbij hoop ik dat u zult beseffen, dat deze beslissingen of besluiten nimmer bindend zijn. Het zijn geen verplichtingen voor de leden van de Broederschap, doch eenvoudigweg erkenningen, die worden voorgelegd aan allen en waarop wij (algemeen gesproken) onze handelwijze en ons werken op aarde en voor de mensen zullen baseren.

Allereerst: Het huidige jaar vormt het begin van een periode, die vermoedelijk vier tot vijf jaren zal duren. Zeer grote spanningen bestaan daarin of bouwen zich op. Hun aard is revolutionair en brengt niet alleen omwentelingen binnen bepaalde landen teweeg, maar zal ook de verhoudingen, politiek zowel als economisch, over de gehele wereld wijzigen. Dit erkennende meent de Broederschap dat het in de eerste plaats haar taak zal zijn om geweld, waar dit mogelijk blijkt, te beperken. In de tweede plaats ziet zij het als haar taak alle revolutionaire ontwikkelingen en stromingen, die bij kunnen dragen tot een versneld tot stand komen van alles, wat in de heersende tendens is neergelegd, te bevorderen.

Ten tweede: Het is duidelijk, dat de invloeden, die dit jaar (maar waarschijnlijk ook de eerstkomende jaren) de aarde vanuit de kosmos zullen bereiken, zeer grote noden zullen doen ontstaan in verschillende gebieden. Onder meer denken wij hierbij aan Zuid-Oost-Azië, Zuid-Amerika en grote delen van Afrika. Over het algemeen hebben wij hier te maken met een zeer sterke aanval op de orthodoxe gebruiken en instellingen, welke gestimuleerd zal worden door natuurverschijnselen als hongersnoden, aardbevingen en overstromingen. De Broederschap meent ook hier in de eerste plaats gebruik te moeten maken van de in wezen onvermijdelijke rampen, om een gevoel van broederschap en verbondenheid onder de mensen waar mogelijk

te stimuleren, terwijl gelijktijdig van de zo ontstane spanningen gebruik zal worden gemaakt om de meer orthodoxe wijzen van bestuur en verouderde gemeenschapsstructuren te breken.

In de derde plaats: gezien de helderheid en de bijzondere zuiverheid van het uitgestorte Licht is het merendeel van de Grote Raad ervan overtuigd, dat de mogelijkheid tot het werken met krachten vanuit de geest sterker zal zijn dan lange tijd mogelijk scheen. Hierbij zal zeer veel onder de aandacht gebracht kunnen worden (van alle mensen) dat tot op heden werd beschouwd als occult. Men meent zelfs reeds tijdens het nu lopende jaar enkele onthullingen te kunnen doen (mensen zullen dit wel uitvindingen noemen), waardoor een groot deel van de geestelijke wereld voor de mens eenvoudiger kenbaar zal worden. Persoonlijk mag ik hieraan wel toevoegen, dat ik ervan overtuigd ben, dat het grote publiek dergelijke vindingen zeker de eerstkomende jaren nog niet zullen gebruiken. De Grote Raad heeft echter kennelijk de hoop dat van deze vindingen en de gevolgen daarvan zo hier en daar toch wel iets naar de openbaarheid zal doorsijpelen of uit zal lekken.

Nog een laatste besluit. Wetende dat geweld in deze periode niet te vermijden is en een verscherping van oorlogsgeweld zowel in het lopende als de daaropvolgende vijf jaren wel niet te vermijden zal zijn, meent de raad er goed aan te doen aan te bevelen, dat men zijn krachten niet in de eerste plaats gebruiken zal om geweld te voorkomen, maar zal gebruiken opdat de gewelddadigheden die onvermijdelijk zijn, enigszins gelokaliseerd kunnen blijven. De raad meent dat een dergelijke wijze van handelen van het hoogste belang is, daar hierdoor een wereldoorlog en een vroegtijdige en gewelddadige confrontatie tussen grootmachten (men denkt daarbij vooral aan USA contra China) vermeden kan worden. Zij meent dat verder veel kan worden bijgedragen tot deze beperking en lokalisering, door middel van inwerkingen vanuit de geest via bekende kerken en genootschappen. Men hoopt dezen in ruime mate plaats te doen vinden, zich daarbij desnoods beroepende op zogenaamde wonderen, die door de kerken in eigen voordeel kunnen (en dus ook wel zullen) worden uitgelegd. Op deze wijze alleen meent men een voldoende publiciteit voor bepaalde mededelingen te kunnen verkrijgen, terwijl daarnaast dit het voordeel heeft dat ook voor de orthodox gelovige mens zo de geestelijke invloeden in zijn leven eerder aanvaardbaar worden.

Ik geef u deze beslissingen precies, zoals zij zijn. De formuleringen heb ik zo veel mogelijk overgenomen uit de besluiten, zoals die door de Grote Raad zelf ons bekend zijn gegeven. Dit moge een verklaring zijn voor de soms wat ingewikkelde zinsbouw en voor sommigen van u wat vreemd voorkomende uitwerking van de hoofdgedachten. Ik wil nu met u nagaan wat op grond van dit alles en van de niet genoemde bijkomende gegevens voor het komende jaar van de Broederschap verwacht kan worden, terwijl ik daarnaast een antwoord zal zoeken op de vraag wat wij persoonlijk, als mens of geest, kunnen bijdragen in de komende tijd tot een zo zuiver en goed mogelijk verloop van zaken.

Allereerst beschouw ik dan één van de zere punten van deze periode de kwestie Vietnam. Zoals de zaak er nu uitziet en rekening houdend met hetgeen de Broederschap als noodzakelijk heeft erkend en zal stimuleren, kunnen wij aannemen dat niet alleen de inzet van personeel en materieel van de USA in dit land in de komende periode nog aanmerkelijk zal toenemen, maar dient men er daarnaast rekening mee te houden, dat mogelijk China een poging zal doen om tot een meer directe confrontatie met de USA ook in dit gebied te komen. Er kan niet op gerekend worden, dat de problemen van Vietnam in het komende jaar worden opgelost. Ook voor de komende 2 à 3 jaren verwacht ik, op grond van het door de Raad gestelde, geen oplossing van blijvende aard. Zelfs indien de USA bereid zou zijn tot vredesonderhandelingen over te gaan op grond van de eisen van de tegenpartij, mogen wij nog niet aannemen dat dezen openbaar en publiekelijk plaats zullen vinden voor eind augustus. Persoonlijk hoop ik dat men hiertoe zal overgaan. Indien men later tot een dergelijke bespreking over zou gaan, zal men zich geconfronteerd zien met een China, dat tot rond eind augustus door interne problemen nog te zeer wordt gekweld om naar buiten toe ook daadwerkelijk een vastbesloten houding aan te nemen, maar in september ook naar buiten toe zal optreden op een meer concrete en waarschijnlijk ook meer gewelddadige wijze.

In Azië treffen wij verder problemen aan als India en Pakistan, terwijl wat zuidelijker ook Irak en Iran een grotere rol wensen te gaan spelen. Wat India betreft, dient men zich te realiseren dat een sociale reformatie hier absoluut noodzakelijk is geworden. Deze kan niet tot stand worden gebracht, wanneer te snel en te sterk wordt ingegrepen in het voor velen toch wel ellendig verlopende proces van sociaal verval. Wij menen dat de Broederschap hier hoofdzakelijk in zal grijpen om een zo bewust mogelijke geestelijke overgang mogelijk te maken voor degenen, die door deze omstandigheden getroffen worden, terwijl daarnaast gestreefd zal worden naar een duidelijker kenbaar maken van de belangengroepen die voor het voortbestaan en te laat lenigen van de grootste noden aansprakelijk zijn. Het is duidelijk dat dit laatste kan voeren tot het ontstaan van verschillende revolutionaire bewegingen en vele gewelddadigheden. Indien echter deze revolutie die vermoedelijk in het begin van het volgende jaar plaats zal vinden, slaagt, kunnen wij er ook verzekerd van zijn, dat dit een weldadige invloed zal hebben, al is het alleen door het doorbreken van vele oude tradities en gebruiken, die tot nu toe het gezag van verschillende kasten in stand deden houden.

Oost-Pakistan zal eveneens vele grote problemen kennen. Het is zeer wel mogelijk, dat ook hierdoor grote armoede, hongersnood en (naar ik vermoed) enkele natuurrampen, hulp van buitenaf dringend noodzakelijk zal worden. Daar, naar wij hopen, India onder de eersten zal zijn om hier hulp te verlenen, zal naar wij menen, de spanning die tot op heden tussen India en Pakistan bestaat, grotendeels kunnen worden opgelost. Pakistan zal zijn moeilijkheden overigens zelf moeilijk kunnen overwinnen en zal zeer waarschijnlijk enige tijd meegesleurd worden door het streven een pan-islamitisch blok als eenheid te stellen tegenover de westerse maatschappij. Gezien de opvoeding die vele jongeren, ook van zogenaamde mindere standen, in de laatste tijd ontvingen, neem ik aan dat een (zij het wat minder gewelddadige) revolutie zal plaatsvinden, mogelijk in 1968, waardoor Pakistan zich beter zal kunnen ontwikkelen en zich gelijktijdig wat meer zal distantiëren van de in wezen onredelijke houding van vele partners in het pan-islamitisch blok.

Wanneer ik deze gegevens voor u uitstal, lijkt het u waarschijnlijk eerder of ik een kleine prognose geef. Ik spreek echter over de verwachtingen en voorgenomen acties van de Broederschap en zeg dus in feite veel meer dan: dit is mogelijk de toekomst. Wat ik u zeg, is het volgende. In de komende vier jaren zal de toestand in het zuiden en zuidoosten van Azië zeer snel en concreet veranderen, daarmee een basis leggende voor een gunstige ontwikkeling van deze gebieden in de daaropvolgende tijd, zó de Broederschap haar plannen hier ten uitvoer kan brengen.

Daar wij met Azië bezig zijn, lijkt het mij hier het goede ogenblik om de plannen van de Broederschap voor China aan te stippen. Men zal proberen (volgens de plannen van de Grote Raad) de interne verdeeldheid en felle interne politieke strijd daar nog enige tijd in stand te houden. De Raad acht het namelijk van groot belang dat China voorlopig intern zo zwak mogelijk blijft. Wanneer het zich intern weer voldoende één en sterk gevoelt, zal men waarschijnlijk zijn revolutie naar buiten toe tot uiting willen brengen en daarbij alle middelen inzetten. Dit is gevaarlijk, daar dit land op het ogenblik reeds beschikt over rond 500 atoomkoppen. Grotere wapens kan men in betrekkelijk korte tijd fabriceren, daar men, mede dankzij de vroeger gegeven hulp van de Russen, beschikt over het daarvoor noodzakelijke personeel, de nodige fabrieken en op eigen gebied de noodzakelijke grondstoffen wint. De aanmaak van splijtbaar materiaal (dat ook voor het vervaardigen van bommen bruikbaar is) gaat immers ondanks de onrust in het land, nog steeds en bij voortdurend verder.

U begrijpt dat de wereld, maar ook de Broederschap, er zeer veel belang aan moet hechten dat dergelijke wapens niet gebruikt worden, ook niet in het Aziatisch gebied. Een andere vraag is wel of het de Broederschap zal gelukken om, zoals men hoopt te doen, China te brengen tot een reeks van aanvallende acties in de richting van Mongolië. Zoals u weet bestaan in dit gebied reeds spanningen. Het uitbreiden van deze spanningen tot meer openlijk geweld zou ons inziens in kunnen houden dat Rusland (dat op het ogenblik intern tamelijk zwak is) zich nauwer bij het Westen aan zou sluiten. Wat dan weer betekent dat China zal zien dat met een

politiek van geweld niet veel te bereiken valt en zich beperken zal tot kleinere aanvallen, waarbij geen andere dan conventionele wapens gebruikt zullen worden.

Ook geestelijk is een zo lang mogelijk voortbestaan van de interne moeilijkheden in China van groot belang. Langzaam maar zeker ontstaat hierdoor naast de dialectisch denkende jonge mens, een reeks personen, die de tegenstrijdigheden leren zien in het systeem. Dit is reeds nu deels het geval. En waar de mensen de tegenstrijdigheden beseffen van het systeem, is het ook mogelijk hun denken verder te beïnvloeden. Een dergelijk afwijkend denken, dat niet meer onderdrukt kan worden, zou in een massa van toch zeker rond 300.000.000 mensen een belangrijke verandering teweegbrengen. Om de reeds begonnen geestelijke arbeid in dit land te voltooien is echter tussen de 10 en de 15 jaar noodzakelijk. Deze tijd zal ons, zonder geweld en het bevorderen van intern geweld, zeker niet gegeven worden. Het tot stand brengen van beperkt geweld zal hier bij de planning van de Broederschap dus wel een hoofdrol moeten spelen.

Ongetwijfeld zullen zeer velen van u ook buitengewoon geïnteresseerd zijn in de houding, die de Grote Raad meent te moeten aannemen bij het conflict rond Israël. Ik citeer: "Wij zullen ervoor zorgen, dat Israël de bijstand krijgt die het nodig heeft." Maar dat is ongeveer het enige wat men hier zal kunnen doen. Het is immers niet mogelijk de bestaande tegenstellingen tot oplossing te brengen, zonder dat hierbij geweld te pas komt. Wat ons allen spijt. Wij zullen trachten het uiteindelijke geweld uit te stellen, indien mogelijk zelfs tot het begin van het volgende jaar, wanneer de omstandigheden gunstiger liggen. Wij vrezen echter dat na enkele maanden de huidige spanningen een uitbarsting onvermijdelijk zullen maken. De reactie van de buitenwereld is hierbij niet van zo een beslissende aard als velen van u misschien denken, daar wij hier te maken hebben met een zeker fanatisme binnen de Arabische staten. Invloed hierop is in de lopende periode bijna niet mogelijk, daar de invloeden die wij tijdens het Wessacfeest reeds proefden, te zeer een rechtlijnig handelen en denken bevorderen en daarbij zeker ook fanatisme en eenzijdigheid versterken. Dit zou betekenen dat de Arabische staten, deels daartoe gedwongen door de reacties van hun burgers, deels ook vanuit eigen behoefte aan belangrijkheid, een steeds fellere houding aan zullen nemen.

Wat wij tot nu toe daarbij reeds tot stand konden brengen, is het volgende. Wij droegen er zorg voor, dat vanuit Moskou althans een politieke rem aanwezig is. Iets, wat in Egypte en Syrië bij de regeringskringen sterk doorwerkt, maar gezien de opwindende van de massa, ten hoogste een vertragende werking kan hebben. Daarnaast hebben wij zorggedragen voor een niet openlijke, maar in wezen toch nogal directe bijstand via de USA. Alle plannen om een dergelijke bijstand in grotere mate, bijvoorbeeld in Nato of UN-verband te geven, zullen wel denkbeelden blijven. Wij zijn ervan overtuigd dat in dit jaar vele staatslieden, overspannen als zij raken door de gebeurtenissen, ook ten aanzien van hun bondgenoten, onredelijk zullen reageren, waardoor gemeenschappelijke acties en bondgenootschappen voorlopig weinig mogelijkheden bieden. Af te remmen zijn deze reacties niet. Wel menen de broeders er zorg voor te kunnen dragen, dat deze reacties vaak voortijdig plaats vinden, zodat zij niet de allerergste gevolgen met zich brengen. Veel verder reiken de komende 9 maanden de mogelijkheden echter niet.

Een andere kwestie die voor ons van belang is, is het verloop van zaken in Europa. U weet (of misschien ook niet, daar men hierover maar weinig publiceert) dat men overweegt hoe een economische unie bereikbaar is, waarin ook Oost-Europa deel zou nemen. Zou dit echter op kortere termijn gestalte krijgen, dan zou het niet meer mogelijk zijn veranderingen tot stand te brengen in de verhoudingen binnen het Oostelijk blok: er zou een stabiliserende invloed van een dergelijke overeenkomst (zelfs maar op papier) uitgaan, welke een hernieuwde bevestiging zou inhouden van de suprematie binnen dit blok van Rusland. Gezien de belangen die wij hebben bij een zich meer naar het Westen neigen van de USSR, allereerst politiek, maar daarnaast ook strategisch en economisch, menen wij dit af te moeten remmen. De broeders zullen dan ook van alle middelen gebruik maken, om een dergelijke unie of zelfs maar geslaagde besprekingen daarover onmogelijk te maken. Slechts langs deze weg kunnen zij bereiken, dat binnen vele der zogenaamde satellietstaten, een verder verzet tegen de

politiek van Moskou tot stand komt en zo gelijktijdig de afhankelijkheid van Moskou ten aanzien van het Westen groeien kan.

Vergeet niet dat dit alles actierichtlijnen zijn. Het moge schijnen dat wij al deze problemen nogal materialistisch benaderen. Laat ons echter reëel blijven. Geestelijk werk kan op aarde alleen worden verricht, wanneer er een materiële basis is. Deze materiële basis moet gevonden worden in een zeker evenwicht, want daar, waar op de wereld een te grote onevenwichtigheid bestaat, kun je voor de massa bijna niets doen. Een enkeling kun je er dan wel uitlichten, hem kun je misschien bewustzijn geven, hem kun je inwijden. Maar in de huidige fase der ontwikkeling van de mensheid moet je ook de massa kunnen bereiken en niet alleen een enkeling, want de enkelingen zouden ten onder gaan in alles, wat de massa tot stand gaat brengen. Wij moeten de massa dus wel kunnen benaderen. Dit betekent ook, dat wij dan wel meer materialistisch moeten gaan denken, dat wij ons bezig moeten houden met wereldpolitiek en zelfs naar middelen moeten zoeken om, desnoods via geweld en ellende op aarde, de noodzakelijke stabiliteit af te dwingen. Wij zullen dit ook doen. De besluiten die de Grote Raad heeft genomen en de vele deelbesluiten die nog in overweging zijn, zodat ik dezen niet afzonderlijk wilde vermelden, wijzen erop, dat, zodra wij op aarde maar enige stabiliteit tot stand kunnen brengen, de Broederschap overtuigd is onnoemelijk veel te kunnen doen voor de massa, ook en misschien wel juist in dit jaar.

Wij kunnen de veranderingen, de revoltes, die mentaal reeds overal onderweg zijn en binnenkort alom ook meer materieel tot uiting gaan komen, een betere en geestelijk meer verantwoorde inhoud geven. Daartoe zal echter, waar de Broederschap ook in de stof werkzaam is, een reeks van rustpunten moeten worden uitgekozen. In het komende jaar en vermoedelijk ook in 1968, zijn daarvoor gekozen: Canada voor het Amerikaanse continent, terwijl ook de eigen zetel van de Broederschap natuurlijk een belangrijke plaats blijft. Voor Europa koos men Zwitserland en een deel van Scandinavië. Voor Azië koos men, ondanks de daar te verwachten natuurrampen, Japan en Ceylon. Men koos in deze gebieden plaatsen, die men in het bijzonder zal beschermen, terwijl men in de gehele gebieden zal proberen de economie te stabiliseren en alle omstandigheden zo gunstig mogelijk te ontwikkelen. Dit alles wordt gedaan, om vanuit deze plaatsen de buitenwereld te kunnen beïnvloeden. In deze gebieden zal het, juist door de daar heersende betrekkelijke rust, mogelijk zijn een meer objectieve beoordeling van alles wat daarbuiten gebeurt, tot stand te brengen.

Je kunt van een staat, die getroffen wordt door grote rampen, of betrokken geraakt in belligerenties, nu eenmaal niet verwachten, dat zij bij eenlingen een objectief denken aanmoedigt of in sommige gevallen ook zelfs maar wenst toe te laten. Wel kun je objectiviteit verwachten in staten, die betrekkelijk evenwichtig bestaan. Daar zal een zekere onafhankelijkheid van denken worden aangemoedigd of tenminste worden geduld en zal ook in het openbaar het uiting geven aan dergelijke meer objectieve beoordelingen van de wereldsituatie geen al te heftige weerstanden oproepen. Vanuit dergelijke centra, die voor het geheel der wereld juist door hun stabiliteit van meer dan normaal belang zijn, is het mogelijk de volgens ons juiste visie op het gebeuren tot uiting te brengen en deze zienswijze ook van daaruit door te doen dringen in de landen, die door hun eigen nood of angsten bevooroordeeld plagen te reageren. Wij weten dat, juist onder de heersende omstandigheden, de meer geestelijk bewuste elementen in de massa daarop zeer sterk zullen reageren.

Moeilijk, zeer moeilijk bleek het voor Zuid-Amerika in deze zin een soort rustpunt te vinden. Wij weten dat vanuit Cuba een groot aantal revolten en terreurdaden beraamd worden en weten ook dat deze plannen zelfs op het moment dat ik spreek, tot uitvoering worden gebracht. Wij kunnen hier dan ook niet rekenen op een van de staten als bruikbaar en rustig punt van beïnvloeding. Vandaar dat de Broederschap besloot in dit deel van de wereld hoofdzakelijk te volstaan met het geven van geestelijke invloeden en sterkere geestelijke leiding, vooral in de zwak bevolkte gebieden (die wel vaak onderontwikkeld zijn, maar toch een bedachtzamer en rustiger wijze van leven kennen dan de dichter bevolkte gebieden en steden) meent men langs deze weg een toch voor het geheel werkzame en vaak ook stabiliserende inwerking tot stand te kunnen brengen.

De opvoeding van een groot deel van de armen in Zuid-Amerika zal eveneens in de komende tijd sterk bevorderd worden. Wij menen daarvoor bruikbare, snelwerkende en doelmatige middelen gevonden te hebben. Helaas zal een deel van deze werkwijze mede moeten berusten op de werkzaamheden van missie en zogenaamde sociaal idealistische zendingsgroepen, terwijl in sommige gebieden alleen zogenaamde revolutionaire scholen als werkzaam middel in aanmerking komen. Zolang wij echter op het tempo van onderricht een voldoende invloed kunnen uitoefenen en voldoende geestelijke krachten en inspiratie kunnen geven, zullen wij echter in het komende jaar ook op dit continent een grote vooruitgang in geestelijk opzicht kunnen boeken.

Wat Australië betreft: het vasteland hiervan is in geen geval als rustpunt bruikbaar, noch deels, noch als geheel. Er zijn hier een aantal minder aangename ontwikkelingen te verwachten, waarop de Australische bevolking ons inziens niet juist zal reageren. In het noordelijke deel van Nieuw-Zeeland was het echter mogelijk een centrum te vinden, van waaruit de bevolking van dit gebied voldoende en voldoende juist beïnvloed kan worden. De bevolking van Nieuw-Zeeland heeft het voordeel, dat zij voldoende weerstand bezit, zodat zij, ook al krijgt zij in het komende jaar van natuurrampen te lijden, voldoende weerstand kan bieden aan het verlangen zeer subjectief te reageren. Volgens de broeders die dit onderzochten, zal het mogelijk zijn van hieruit Australië zelf en een deel van de archipel voldoende te beïnvloeden, terwijl de invloed van Ceylon aanvullend op kan treden waar dit noodzakelijk blijkt.

Eén van onze grootste problemen is, volgens de raad, wel de noodzaak ervoor te zorgen dat een objectieve oordeelsvorming in het grootste deel van de wereld dit jaar mogelijk zal worden en zal blijven. Geestelijk gezien betekent dit, dat onze voorlichting veelvuldig actueel en in alle gevallen zeer objectief zal moeten zijn, ook al blijkt steeds weer, ook hier in Nederland, dat dit bij velen grote weerstanden wekt. Het is duidelijk dat deze opdracht het ons nog minder dan in het verleden mogelijk maakt met de gevoeligheden van velen rekening te houden en zo in strijd zal komen met de bij zeer velen bestaande behoefte tot engagement. Juist door een steeds objectieve voorlichting, ook ten aanzien van de meest actuele gebeurtenissen en ontwikkelingen gegeven vanuit de geest, menen wij vele landen (ook hier) te kunnen bereiken en dat men wakker wordt geschud en beseffen zal, dat de medaille ook nog een keerzijde heeft. Want een te grote eenzijdigheid en rechtlijnigheid van denken, gepaard gaande met de daaruit voortkomende handelingen, schijnt in het komende jaar wel het grootste gevaar te vormen voor materiële welstand en geestelijke ontwikkeling van de mensheid.

Wat de beïnvloeding van en hulp aan de wetenschap in het komende jaar betreft, hiervoor voelt men niet veel, zeker niet waar het gaat om nieuwe projecten. Zover het echter projecten betreft die het paranormale onderzoeken, zal men alle medewerking verlenen. Dit laatste niet omdat men denkt dat de mens niet zal trachten zijn ontdekkingen op het zogenaamde paranormale gebied als oorlogswapen te gebruiken, maar doodeenvoudig omdat de Raad van menig is dat een verdere en wetenschappelijke ontwikkeling op dit gebied noodzakelijk is voor de jaren '70 tot '74. Ook op het gebied van de geneeskunde zullen wij zo hier en daar ongetwijfeld nog enige hulp en inspiratie geven. Daarbij zullen wij nog minder dan de vorige jaren onze aandacht wijden aan grotere projecten. Zover het de besluiten van de Raad betreft, kan men stellen dat in het komende jaar voornamelijk inspiratie en hulp zal worden gegeven aan individuele geneeskundige werkers. Het is wel zeker dat, ondanks het terzijde stellen van de grotere projecten, vele interessante en voor latere tijd zeer belangrijke ontdekkingen gedaan kunnen worden. Wij menen dan ook dat in dit jaar meerdere zeer belangrijke ontdekkingen door persoonlijke onderzoekers (die dus voor zichzelf zoeken en werken) zullen worden gedaan, waarvan het merendeel rond 1969 in de openbaarheid zal komen.

Belangrijk is ook steeds weer de vraag op welke wijze men het zuiver geestelijke werk op aarde zal voortzetten. Zoals u reeds in vorige jaren hebt kunnen vernemen, hebben wij een net opgebouwd dat de gehele wereld omspant. Hierbij is het aantal geheel bewuste, halfbewuste en alleen dienende medewerkers van de Broederschap in de stof, aanmerkelijk

uitgebreid. Het vorige jaar heeft men getracht vernieuwingen aan te brengen en door reorganisatie en verplaatsing van centra dit netwerk aan de behoeften van komende jaren aan te passen. In dit jaar blijft dit net, zover althans de Grote Raad daarop invloed heeft, ongewijzigd. Wel wil men trachten de activiteit vanuit de verschillende centrale punten allerwegen te vergroten. Revolutionaire ontwikkelingen op geestelijk gebied moeten dan ook allerwegen verwacht worden, ofschoon de omvang daarvan niet zeker is. Ik denk hierbij onder meer aan Spanje, waar de huidige veranderingen van denken en streven een geheel nieuwe en bijzondere nadruk krijgen. Daarnaast denk ik voor Europa ook aan Italië, waar eveneens een revolutie van geestelijke inhoud zich gaat afspelen.

In Italië zullen wij overigens, mede om deze geestelijke omwenteling gemakkelijker te maken, de gehele sociale en economische ontwikkeling stimuleren. Wij menen dat ondanks verschillende niet te vermijden natuurrampen, de kans zeer groot is dat wij in dit land op alle terrein slagen. Ook hier zal blijken dat een toename van de welstand en een verbetering van de economische condities voor een groter deel van de armen een vermindering van de afhankelijkheid van dogmatische instellingen teweegbrengt. Iets wat juist in dit land van groot belang is, daar alleen op deze wijze bij de heersende geestelijkheid begrip kan worden gewekt voor de zich elders in de wereld afspelende hervormingen.

Wat Griekenland betreft: rond oktober hopen wij daar in te kunnen grijpen. Voordien zou een ingrijpen geen blijvende betekenis kunnen hebben en zou voor ons niet interessant zijn. Het is echter, indien de Grote Raad alles juist overziet, mogelijk hier een revolutionaire beweging tot stand te brengen, die stoelt op een volksbeweging. Het hieruit voortkomende gezag zal zijn invloed zeker tot 1975 à 1976 kunnen blijven behouden, wat niet alleen een terugkeer tot een meer democratische methode van bestuur in zou houden, maar gelijktijdig ook de verhouding met buurlanden zal wijzigen. De verhouding met Turkije dient bijvoorbeeld vóór 1972 een grote verandering te ondergaan. De Raad meent dat dit alles tot stand gebracht kan worden.

Zoals in vele andere landen zal ook in dit geval ruimschoots gebruik moeten worden gemaakt van 'profetieën' en 'wonderen'. De profetie zal, vooral ontwikkeld binnen kloostergemeenschappen en besloten kerngroepen van religies, bruikbaar zijn om op korte termijn veranderingen in het religieuze reageren op de buitenwereld tot stand te brengen. Beleidsveranderingen kunnen via deze beïnvloedingen gestimuleerd worden. Dat daarnaast ook visioenen een rol zullen spelen die, zoals bijvoorbeeld in Italië en Zuid-Frankrijk door een menigte worden ervaren en waarschijnlijk als wonderdadig beschouwd zullen worden, vloeit slechts voort uit het feit, dat wij, door gebruik te maken van bekend geloof en bijgeloof en via de wegen van het zogenaamd paranormale, een verrijkende en algemene omwenteling in godsdienstig beleven en daarmee ook in sociale structuur op korte termijn menen te kunnen verwezenlijken.

Vooraf geestelijk is ook ons ingrijpen in Rusland van belang. Onze Orde heeft hierbij wel bijzondere interesse, omdat wijzelf daar enkele steunpunten hebben. Wij zijn van plan, vanuit onze drie centra en wel vanuit Voljevograd (Volgograd? Red.), Kiew en Leningrad met bijzondere intensiteit een geestelijk reveil te beginnen. Uit de aard der zaak (dit is immers werk van de ODV) zal dit een spiritistische achtergrond hebben. Het werken met openbare seances en dergelijken is daar, zoals u wel zult weten, niet goed mogelijk. Maar wel bestaat de mogelijkheid bepaalde openbaringen te doen en voorspellingen te geven, zodat hierdoor publiciteit wordt gewonnen. Hierdoor zou een groter vertrouwen in dergelijke mededelingen, zelfs groter dan in de meeste door de staat gedane publicaties, kunnen ontstaan. Dergelijke ontwikkelingen zouden de Broederschap zeer te stade komen bij haar streven onder het volk een nieuw evenwicht te scheppen in deze Staat, waarin achter de schermen een verwarring brengende strijd om de macht aan de gang is.

Hier heeft u dan een klein overzicht van al hetgeen men in de Witte Broederschap tot op heden zo al heeft vastgelegd ten aanzien van de werkwijze voor het komende jaar. Er zijn uit de aard der zaak vele dingen, die je niet geheel kunt overzien. Zo weten wij bijvoorbeeld niet wat de uitwerking zal zijn van enkele opeenvolgende en kort na elkaar optredende aard- en

zeebevingen bij Japan. Wij hopen echter dat ook dit slechts voeren zal tot een vergroten van de menselijke belangstelling voor de naaste. Wij weten in ieder geval, dat grote vernielingen bij aard- en zeebeving hier bijna niet vermeden kunnen worden. Wel wil ik hieraan toevoegen dat een groep uit de geest, die zich bezighoudt met het werken via een openbaringsleer in Japan zich heeft voorgenomen om (en in staat meent te zijn) door het geven van tijdige waarschuwingen en het geven van krachten, waar, door zogenaamde gunstige toevallen, het aantal slachtoffers aanmerkelijk te beperken.

Korea brengt voor ons moeilijkheden. Om een ernstige confrontatie hier te vermijden, rekenen wij op natuurverschijnselen, waarbij vooral een buitengewone en heftige en langdurige sneeuwval in de plannen een grote rol speelt. Nevenbij menen wij als gevolg hiervan een wat menselijker element te kunnen brengen in de nu toch wel wat erg kille ambtelijke verhouding tussen mensen en groepen tot stand te kunnen brengen. Tevens meent de Broederschap hierdoor te kunnen bereiken, dat men zich niet al te zeer op China richt, daarbij rekening houdende met het feit, dat de Chinese invloed in Noord-Korea reeds zeer groot is, terwijl men (zij het misschien minder bewust) ook in Zuid-Korea hierdoor sterk wordt beïnvloed.

Wanneer wij uitgaan van hetgeen in de Grote Raad en de kleinere groepen naar voren kwam, zo kunnen wij wel stellen, dat je ook als geest nooit geheel zeker kunt zijn van de reacties en gevolgen van natuurrampen. Reeds tijdens de prognose van dit jaar wezen wij u op het meer dan normaal en heftiger dan normaal voorkomen van grote branden, bosbranden en andere rampen. De raad blijkt de uiteindelijke werking van deze gebeurtenissen niet geheel te overzien. Maar wel meent men gebruik te kunnen maken van dergelijke gebeurtenissen, om bepaalde groepen of mensen uit te schakelen. Zo heeft men besloten een ongeval te gebruiken om een staatsman uit te schakelen, die men op het ogenblik erg gevaarlijk vindt. Ik zal de naam niet noemen, maar het is niet de heer de Gaulle. U denkt daar dus verkeerd. Via een ons inziens niet te vermijden vliegtuigongeluk menen wij deze staatsman tenminste voor enkele maanden uit te kunnen schakelen. Slaagt men inderdaad hierin, dan betekent dit onder meer dat bepaalde spanningen in het Midden-Oosten voor enige tijd geremd kunnen worden.

Maar u dacht zo even sterk aan de Gaulle, nietwaar? Wel, het standpunt van Frankrijk is, vooral idealistisch gezien, wel wat eigenaardig. Toch is Frankrijk in Europa op het ogenblik voor de Raad van groot belang, daar het door zijn houding een afremmen van allerhande beslissingen mogelijk maakt, waarop men later waarschijnlijk slechts zeer moeizaam terug zou kunnen komen, ofschoon zij voor de ontwikkelingsmogelijkheid van Europa schadelijk zouden zijn. Dit betreft niet allen de E.E.G., maar ook de gehele verhouding in Europa. Dat wij mogelijk aan het einde van het komende jaar met een revolte in Frankrijk te maken zullen krijgen, lijkt overigens wel zeker. Een sterke en grote ommekeer in de daar gevolgde politiek, naar ik meen gepaard gaande met groot gevaar, zelfs levensgevaar voor de Gaulle, lijkt mij onvermijdelijk. Daarnaast zullen ook enkele rampen, explosies in belangrijke werken, een te snel voortgaan van de loon- en prijsspiraal in het verloop van zaken in Frankrijk een grote rol spelen in het komende jaar. Dit alles stel ik vanuit mijn eigen waarnemingen en niet vanuit de besprekingen van de Grote Raad. Voor deze is hetgeen in Frankrijk zelf gebeurt kennelijk van minder belang dan de rol, die dit land speelt in Europa en de mogelijkheid, die men heeft op het ogenblik bepaalde ontwikkelingen te remmen, die over enige jaren reeds levensgevaarlijk zouden kunnen worden.

Er is bijvoorbeeld volgens de Raad op het ogenblik geen behoefte aan sluitende bondgenootschappen in Europa. Men is ook in de Raad overtuigd dat binnen redelijke termijn de grenzen in Europa moeten gaan verdwijnen. Maar dan, zo meent men, dient dit niet te geschieden als deel van een politiek schaakspel, waarbij politieke en prestigekwestie van groter belang schijnen te zijn dan de menselijke aspecten der zaak. De menselijke aspecten van de zaak kunnen echter eerst tot ontwikkeling komen wanneer vanuit de volkeren zelf een erkende behoefte aan eenwording gaat ontstaan. Daarom moet er op politiek terrein een reeks van nederlagen worden geleden, die mijns inziens wel als schijnoverwinningen vermomd zullen worden.

De Raad meent dit alles te kunnen beïnvloeden en volgens haar oogmerken te kunnen leiden, zonder dat de volkeren als afzonderlijke eenheden hierdoor te veel te lijden krijgen. O zeker, de grote welvaart is voorbij voorlopig. Dit is bv. interessant voor Duitsland, waar juist hierdoor een mentaliteitsverandering gaande is, die vanuit vele andere landen ongunstig beoordeeld wordt. Ik meen echter dat het geheel van de nu plaatsvindende ontwikkeling daar wel eens uiteindelijk zou kunnen voeren tot een algehele verandering en wegvallen van de nu nog vaak zeer sterk in dit land resterende nazisentimenten. Men kan dit alles natuurlijk niet vanuit het gangbare Nederlandse standpunt bezien, daar dit sterk misleidend is ten aanzien van de werkelijke mogelijkheden en ontwikkelingen. Maar hét nazisme is in Duitsland nog steeds zeer sterk vertegenwoordigd en bij een voortduren van de invloed van deze mensen zou Duitsland wel eens rond 1971 gevaarlijk kunnen worden. Om te voorkomen dat dit werkelijkheid zou worden, meent de Raad te kunnen werken via sociale pressies en geestelijke beïnvloeding van een zeer groot aantal mensen daar. Ik meen dat men er in zal slagen niet alleen de bestaande sentimenten een geheel nieuwe achtergrond te verschaffen en daarmee van hun gevaarlijke werking te beroven, maar tevens zal kunnen vermijden dat, door een te sterk overheersen van oude ressentimenten, de bekwaamste economen en politici in dit rijk worden uitgeschakeld.

En hiermede is het voornaamste wel gezegd. Maar misschien vraagt u zich nog af wat wij ten aanzien van het zuiver vanuit de geest plaatsvindende werk besloten hebben. Voor u is dit natuurlijk van minder direct belang dan het voorgaande. Men besloot onder meer de harmonische samenwerking tussen verschillende groepen in de geest nu zover door te voeren dat, ofschoon de verschillende namen en aanduidingen in het werk op aarde behouden blijven, de groepen voor een zeer groot deel in elkander zullen overvloeien. Eén van de redenen hiervoor is het feit dat men meent in het lopende jaar en de volgende jaren zo onmiddellijk mogelijk over een zeer groot aantal geestelijke werkers wenst te beschikken, zonder dat hierdoor het werk vanuit de geest op aarde te veel heeft te lijden. Dit is zeer moeilijk te verwezenlijken wanneer elke groep een uitgesproken eigen werkterrein heeft en behoudt, zo zich allereerst tot eigen tak bepalende, terwijl zeer vele daar werkzame geesten in feite beter op andere gebieden gebruikt zouden kunnen worden. Deze geestelijke samenwerking heeft het grote voordeel dat de verschillende vormen van inwijding, bescherming en inspiratie, die op het ogenblik nog gebruikt worden, meer genormaliseerd kunnen worden. Wat betekent dat de Broederschap op een meer gelijke wijze zich overal ter wereld tot de mensen kan wenden en tot uiting kan gaan komen. Deze gelijkheid van uiting, vaak kruiscorrespondentie genaamd door spiritisten is, zowel voor de nadruk, de eenheid van het werk als voor een zekere en vaak noodzakelijk wordende bewijskracht van steeds toenemend belang.

Voor de geest was ook de uitstorting van kracht van groot belang, vooral omdat men in dit jaar ook in de geest over meer dan gewone vitaliteit en levenskrachten zal kunnen beschikken. Wij zullen dergelijke krachten uit de aard der zaak, zoals tot nu toe vaak geschiedde, voor genezingen en dergelijken blijven gebruiken. Daarnaast kan het echter, vanuit geestelijk standpunt, zeer belangrijk worden dat men in staat is bepaalde mensen een extra stimulans te geven. Hierdoor is het mogelijk dat bepaalde mensen, die zeer goede bedoelingen hebben, maar ten aanzien van de praktijk wat laks zijn, ertoe worden bewogen meer energiek en daadkrachtig hun streven te gaan uiten. Het geven van extra levenskracht, energie, bijzondere vermogens (tijdelijk, dan wel meer permanent) aan degenen, waarvan men meent dat zij de doeleinden van de Broederschap op aarde het beste kunnen dienen, is één van de taken, die de geest op zich heeft genomen.

Daarnaast rekent men erop in het komende jaar met zeer veel mensen die overgaan, rekening te moeten houden. In het afgelopen 10-tal jaren hebben wij vanuit de geest reeds getracht bij de mensen een groter geestelijk bewustzijn aan te kweken. Veel nut heeft men daarbij getrokken uit het werk dat de Wereldleraar (zij het op een stoffelijk beperkt terrein) tot stand heeft gebracht. De zo ontstane gedachtekrachten op aarde werken echter zeer ver door. Het is verbazingwekkend wanneer men overdenkt hoe ver buiten het stoffelijk bereikte gebied deze invloed zich reeds verbreid heeft. Al in al betekent dit, dat zeer velen die op aarde moeten sterven, zo bewust over kunnen gaan, dat zij haast onmiddellijk in de geest een eigen taak op zich kunnen gaan nemen. Het zou voor ons bijvoorbeeld zeer aangenaam zijn, wanneer de

vele doden uit India op dit ogenblik (waarvan velen zeer bewust overgaan, en op zijn minst bewuster blijken te zijn dan de doorsnee Europeaan) meteen zouden kunnen worden gebruikt om het geestelijk werk in hun eigen land voort te zetten. Ook zonder dat zij dus reeds tot een bepaalde geestelijke groep zouden behoren. De raad meent dat dit zeer wel bereikbaar is.

Men meent dat iets dergelijks mogelijk is bijvoorbeeld voor vele Vietcong-leden. In deze groep is de laatste tijd reeds een wat eigenaardige geestelijke tendens kenbaar geworden. Ofschoon 9 van de 10 hun denken hoofdzakelijk op een materialistische basis oriënteren, is het toch mogelijk geweest een bewustzijn voor geestelijke mogelijkheden onmiddellijk na de overgang te wekken. Dit bewustzijn kan dan gebruikt worden om de mensen te bewegen, in de plaats van materieel geweld, steeds meer geestelijke krachten te gaan gebruiken en zal kunnen voeren tot een geestelijk afstraffen van bepaalde veel voorkomende, maar geestelijk gezien geheel onjuiste handelingen op aarde. Daarnaast kunnen dergelijke entiteiten veel bijdragen tot een bewuster overgaan van hun landslieden.

Een toename van het gebruik van geestelijke krachten zou, volgens de Broederschap, ook in de komende tijd veel bij kunnen dragen tot een lenigen van het ergste leed. Ik geef u dit als voorbeeld, aangezien men in zeer vele gebieden op aarde zal trachten iets dergelijks tot stand te brengen. Het inspireren van mensen is erg belangrijk, zover het gaat om het verwezenlijken van meer materiële doelstellingen van de Broederschap. Daarnaast meent men echter dat deze werkwijze van groot belang kan zijn voor de geestelijke ontwikkeling, daar men langs deze weg in de komende tijd meent steeds meer mensen op zuiver geestelijk terrein te kunnen beïnvloeden en bij velen van hen ook een meer bewust contact met geestelijke waarden tot stand te kunnen brengen. Wij zullen dit alles natuurlijk zo goed en zo veel mogelijk tot stand brengen. De energie van dit jaar geeft ons daartoe goede mogelijkheden. De Broederschap meent hierdoor niet alleen een vergroting van geestelijk bewustzijn bij vele mensen tot stand te kunnen brengen (iets, waarnaar men altijd streeft) maar ook een veel grotere en sterkere bundeling van gedachtekrachten vanuit de in de stof levende individuen te kunnen bereiken.

Het werken met gedachtekrachten op aarde zal overigens in de komende tijd toch sterk moeten worden uitgebreid. Wij voorzien dat dit vele en goede resultaten zal hebben wanneer hetgeen de Raad heeft vastgesteld geheel juist is. Dit laatste moet er wel bij, want een klein voorbehoud moet, daar het hier om een planning gaat en niet om een vaststellen van feiten alleen, nu eenmaal gemaakt worden. Aangenomen dat het gestelde geheel juist is, zal de gedachtekracht reeds rond 1969 een zeer belangrijke, ja, misschien zelfs beslissende factor kunnen zijn in vele conflicten. Het zal u duidelijk zijn, dat de geest zal trachten de kracht der gedachten bij zeer vele mensen te ontwikkelen, terwijl men daarnaast in toenemende mate zal trachten de mensen te scholen in het juiste gebruik daarvan.

Ten laatste wil ik nog opmerken, dat de Broederschap zich zeer sterk zal wenden tegen elk begrip van exclusiviteit. Men zal trachten elke groepering, die zich als alleen zaligmakend of 'alleen het juiste systeem hebbende' beschouwt, aan te vallen op elk mogelijk punt. Eerst wanneer de mensen begrijpen dat er geen zwart en wit bestaan kan, maar het gehele leven bestaat uit vele nuanceringen, zowel in de geest als in de materie, kunnen wij misschien een voldoende onderling begrip gaan verwachten om in 1972 de harmonie zodanig op te voeren, dat een werkelijk opbouwende taak door de mensheid verricht kan worden, waarbij bijna alle mensen elkander leren verstaan en helpen. Dit is dan alles, wat ik u nu hierover kan zeggen. Indien u vragen en opmerkingen wenst te maken, zal ik u, zover mij dit mogelijk is, nu te woord staan.

Vraag: Staan wij misschien aan de vooravond van de grote monarch, die het eerste deel van de heerschappij van de antichrist betekent? Zo ja, wanneer zal dit dan gebeuren?

Antwoord: Neen. Dit is symbooltaal. De veronderstelling lijkt mij dan ook geheel onjuist. Wil men een periode, die ongeveer beantwoordt aan het gestelde toch noemen, zo bestaat er een mogelijkheid dat rond het jaar 2057-58 een dergelijke periode ontstaat. Zelfs dan zullen wij mijns inziens nog niet kunnen spreken van een regering van de antichrist. Neem mij niet

kwelijk wanneer ik stel, dat de antichrist iets is wat door de christenen is uitgevonden en door hen meestal uit zichzelf wordt gevormd.

Vraag: U merkte op dat tegen objectiviteit in Nederland verzet bestaat. Bedoelt u daarmee in uw werk of in het officiële Nederland?

Antwoord: Ik doelde voornamelijk op ons eigen werk in die richting. Ik wil u hier herinneren aan de door ons hier gegeven lezingen over Vietnam en Israël, die door sommigen allesbehalve gunstig werden ontvangen. Ook in andere groepen en elders in Nederland heeft men bevooroordeeldheid kunnen vaststellen, terwijl ook in vele andere landen dergelijke afwijzing van een objectieve beschouwing geconstateerd kon worden.

Vraag: Wanneer Rusland zich meer naar het Westen zal wenden, betekent dit dan ook dat de muur in Duitsland valt en de beide Duitslanden meer vrije toegang tot elkander zullen hebben?

Antwoord: Op den duur kan dit daaruit wel voortkomen. U moet dit mijns inziens echter niet verwachten binnen de eerstkomende 5 jaren. Mijns inziens bestaat de mogelijkheid hiertoe eerst werkelijk in de jaren 1976 tot 1983.

Vraag: Welke mogelijkheden tot inwijding zijn er in dit jaar nog gebleken?

Antwoord: Gebleven zijn allereerst nog de persoonlijke inwijdingen. Daarnaast bleven de contactinwijdingen, die gegeven worden aan mensen, die in hun denken zowel als hun persoonlijk leven zover gevorderd zijn, dat zij zonder meer in de harmonie van een actieve geestelijke groep als bijvoorbeeld de Witte Broederschap kunnen worden opgenomen. Inwijdingen zullen niet meer worden gegeven in dit jaar aan de hand van leersystemen en bijzondere geestelijke opvoeding, daar in de komende jaren voor deze werkwijzen weinig of geen plaats blijft.

Vraag: Hoe kunnen wij als leden van de Orde meewerken aan dit alles?

Antwoord: In de eerste plaats, tracht ten aanzien van het gebeuren in de wereld (? Red.) steeds zo objectief mogelijk te zijn. Ten tweede, richt uw gedachten en gedachtekracht nooit op één bepaald land, één bepaald volk of één bepaalde groep, maar altijd op bepaalde noden en bepaalde behoeften. Streef altijd voor allen. Ten laatste, help uw medemensen, zo goed u kunt, rust en vrede te vinden. Help hen gelukkiger te worden en help hen bevrijden van het hen al te vaak kwellende begrip van zondigheid en schuldbesef op maatschappelijke gronden, daar deze in wezen vaak onjuiste en vervalste waarden zijn en door het schuldgevoel emotionele toestanden ontstaan, die bijdragen tot een vergroting van de verwarringen in de maatschappij. Draag op deze wijze bij tot het juister denken en leven van de groep en zo ook tot een juistere en krachtiger invloed van de groep op de wereld, op de totaliteit.

Vraag: Wat zal de houding van Engeland zijn in verband met het Midden-Oosten?

Antwoord: Op deze concrete vraag kan ik geen antwoord geven vanuit mijn weten omtrent hetgeen besproken werd door de Broederschap. Indien u een persoonlijk antwoord wilt hebben: Allereerst zal men wel zoeken naar iemand die met morele steun en goedvinden van Engeland daar wil ingrijpen. Daarnaast zal men, wanneer dit niet anders kan, een kleine macht en handels credieten verlenen.

Vraag: U hebt gezegd, dat Amerika in zal grijpen?

Antwoord: Ik heb gesteld dat de Raad meent: wij zullen ervoor zorgen dat Israël de steun krijgt die het nodig heeft. Deze zal waarschijnlijk enige tijd onder de vlag van de USA worden gegeven, daar het onmogelijk zal blijken deze hulp onder Uno- of Natovlag te verstrekken.

Vraag: Wat zal de uitwerking zijn van de kosmische krachten? U spreekt van een overvloed aan levenskracht....

Antwoord: Indien ik u vertel dat er een overvloed aan benzine is, kunt u mij dan zeggen op welke wijze die benzine het meest gebruikt zal worden, voor welk doel enzovoort? Indien wij uitgaan van de nu bij de mensen bestaande tendensen, zou men moeten aannemen dat de kosmische levenskracht vooral tot uiting zal komen in een te snel, te hartstochtelijk reageren,

waardoor men tot handelingen komt, die later verstandelijk en emotioneel betreurd worden. Wat het geestelijk richten van deze krachten betreft: zie mijn inleiding. Uitgaande van hetgeen de Broederschap tracht te doen, kunnen wij stellen dat (ondanks de heersende tendensen op aarde) een groot deel van deze levenskracht de ontwikkeling van de wereld, het vormen van een betere menselijke maatschappij en het scheppen van een geestelijke achtergrond, de mensen ten goede zal komen. Het één sluit echter het ander niet uit.

Vraag: Uit uw prognose, gegeven aan het begin van dit jaar, meen ik mij te herinneren dat de strijd in Vietnam in 1968 wel afgelopen zou zijn.

Antwoord: Hetgeen ik u voorlegde bestaat uit de besluiten van de Raad van de Broederschap. De Raad vreest dat, zo een vrede in Vietnam voortijdig tot stand zou komen, dit een eveneens voortijdige en omvangrijke agressie van China elders ten gevolge zou hebben. De Raad acht het beter deze agressie af te leiden naar een reeds bestaand strijdtoneel. Men verwacht dan ook, dat China na augustus zich meer direct in deze strijd zal willen bemoeien. In de prognose werd gesteld dat men alles zou doen om dit te voorkomen, terwijl een slagen waarschijnlijk werd geacht.

De Raad meent nu echter, dat er op de een of andere wijze voor gezorgd moet worden, dat China zich niet in een krijg begeeft, waarbij het tot een gebruik van andere dan conventionele wapens zou komen. Het gebruik van enkele atoomwapens, zelfs indien die alleen maar gericht zouden zijn op bijvoorbeeld Buiten-Mongolië of een deel van Vietnam, zou onverweigerlijk ook elders een gebruik van dergelijke wapens ten gevolge hebben. Het is mogelijk dat de prognose, zoals die door ons in de tijd wordt voorzien, een andere is dan de planning van de Grote Raad. Beiden hangen immers slechts in zoverre samen, dat de Raad rekening houdt met dezelfde mogelijkheden die ook wij kennen, maar met die mogelijkheid wil werken en zo zal trachten in waarschijnlijkheden een verandering aan te brengen, indien zij dit goed acht. Bij de prognose constateerden wij ontwikkelingen en hun waarschijnlijke resultaten. De u nu gegeven beschouwing berust op de plannen en inzichten van de Grote Raad, waarbij dus mede ingerekend moet worden met haar pogen bepaalde waarschijnlijke ontwikkelingen te veranderen of te beïnvloeden.

Of de Broederschap er werkelijk in zal slagen alles tot stand te brengen, wat zij nu juist en opportuun acht (en of dit opportuun zijn van een bepaalde ontwikkeling ook bij een volgende Wessac bijeenkomst nog als zodanig zal worden gezien) is door mij niet te overzien. Maar het u nu voorgelegde omvat, ik herhaal dit nogmaals, het actieplan, dat men in de Grote Raad van de Witte Broederschap voor alle krachten in de geest, die het goede wensen, heeft opgesteld en volgend deze Raad en de door haar in de uitstorting van kracht erkende waarden als het meest juiste en opportune wordt beschouwd. Overigens zou u, vraagsteller, moeten weten, dat er tussen een planning en de feiten vaak grote verschillen kunnen optreden. Overigens maakte ik u reeds in mijn eerste betoog duidelijk, dat het hier niet om een prognose gaat, maar om een beeld van de gewenste ontwikkelingen op de wereld, zoals de Grote Raad deze ziet.

Vraag: U geeft aan dat bepaalde ongewenste, althans voortijdige ontwikkelingen, door de houding van Frankrijk kunnen worden afgewend. Kunt u zeggen welke?

Antwoord: In de verschillende landen van Europa zijn op het ogenblik ingrijpende sociale ontwikkelingen aan de gang, die niet in overeenstemming zijn met bijvoorbeeld hetgeen binnen de EEG als juist wordt gezien. Dientengevolge moeten de bestrevingen van de politici in de EEG gefrustreerd worden waar mogelijk, tot de ontwikkelingen plaats hebben gevonden en een meer evenwichtige toestand is ontstaan, zodat een werkelijke samenwerking en niet een in feite elkaar door voorstellen en beperkingen bestrijden binnen deze gemeenschap mogelijk wordt. Dit geldt zelfs, wanneer de huidige EEG in feite uiteen zou vallen. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor de Nato. In haar huidige opzet is deze een onding. Zij is in zichzelf té zeer strijdig, de belangen zijn té zeer verdeeld (al beseft men dit misschien niet) om haar enige reële waarde te geven. Deze instelling vormt in feite alleen een (vaak te grote) belasting van de economie van vele der deelnemende landen. Het is dus beter dat hier veranderingen optreden en verdere ontwikkelingen worden afgeremd, zodat een aanpassing aan de feitelijke

behoefden en omstandigheden mogelijk wordt, wanneer de opbouw van een gemeenschappelijke verdediging weer actueel wordt.

Ik kan u verzekeren dat het aanzien van Europa zich binnen tien jaren zozeer zal wijzigen, dat u, terugziende op de vele dingen die nu belangrijk worden geacht en de plannen, die men nu met vele offers ten uitvoer wil brengen, alleen nog maar kunt zeggen: "Jaja" en glimlachend uw schouders op kunt halen. Besef hierbij dat, wanneer eenmaal een bepaalde beslissing is genomen, het heel veel moeite zal kosten deze weer ongedaan te maken. Juist daarom meent men, dat voorkomen moet worden, dat bepaalde beslissingen te vroegtijdig genomen worden en zo een latere en noodzakelijke samenwerking op de juiste wijze zouden belemmeren. Meer kan ik hierover nu niet zeggen.

Vraag: Als de Broederschap geweld wil bevorderen en toestaan, hoe moeten wij dan eindelijk eens vrede krijgen?

Antwoord: Indien de wereld op dit ogenblik vrede zou krijgen, zou zij binnen korte tijd aan zichzelf ten gronde gaan, geestelijk en moreel. Vrede is voor u misschien begeerlijk. Maar voor de ontwikkeling van de mensheid in haar huidig stadium is zij nog een onding. Allereerst moet men bereiken dat geweld als gevolg van angst- en begeertereacties wordt omgezet in een geestelijke strijd, terwijl ook de geestelijke diplomatie in de plaats komt van het koehandelspel van heden. Zolang dit nog niet bereikbaar is, zijn op de wereld de oproerkraaiers en stokebranden noodzakelijk. Alleen wanneer dezen te gevaarlijk worden, hun succes te groot en blijvend zou kunnen worden, zal getracht worden hen uit te schakelen. Binnenkort zal iets dergelijks weer eens gebeuren. Ik weet niet of het u belangrijk zal schijnen, maar in de ontwikkeling in een groter deel van de wereld zal dit dan toch weer een aanmerkelijk verschil uitmaken.

Vraag: Wat zijn de moeilijkheden en mogelijkheden van Nederland binnen dit geheel?

Antwoord: De moeilijkheid van Nederland is wel, dat terwijl het geestelijk streeft naar een zo groot mogelijke progressiviteit (die het zelf niet geheel kan beseffen) deze denkwijzen wil inlassen in een orthodox materieel bestel, dat 50 jaar bij zijn tijd ten achter is. Dit is hét probleem van deze tijd en de komende jaren. De mogelijkheden zijn voorlopig gelegen in de invloed die het progressief denken op anderen buiten dit land heeft.

Vraag: U spreekt van het gebruiken van gedachtekracht. Hoe moet men dit bewerkstelligen?

Antwoord: Indien u binnen het kader van het voorgaande daarvoor in aanmerking komt, zult u dat ongetwijfeld wel bemerken.

Neem mij niet kwalijk, dat ik mijn antwoorden kort maak, maar het is tijd voor mij om mijn bijdrage af te sluiten. Ik wilde het stellen van vragen echter niet eerder afbreken, omdat daarbij mogelijk een vraag zou kunnen zijn, die voor u van essentieel belang was. Ik hoop echter dat u mij nu zult toestaan dit deel van de bijeenkomst te beëindigen. Ik zal vragen of mijn collega die het deel na de pauze behandelt, op zijn wijze nog op deze materie in wil gaan. Wat mij betreft hoop ik, dat hetgeen ik u heb voorgelegd, niet alleen als prognose zal worden beschouwd (dit is het niet), maar zal worden gezien als een soort dienstregeling, een regie, die men in het komende jaar deels waar hoopt te maken. Ik hoop dat u tevens zult begrijpen, dat u door uw wijze van leven in eigen omgeving, uw denken, het gebruik van krachten, zo u deze bezit of ontvangt, kunt bijdragen tot een versnelde ontwikkeling van de mensheid en daarmee tevens tot een beperking van geweld en ellende op aarde, die nu helaas nog onvermijdelijk zijn.
Goedenavond.

GEESTELIJKE ELEMENTEN IN SAMENHANG MET WESSAC

Goedenavond, vrienden.

Gezien een mij gedaan verzoek zou ik iets moeten zeggen, dat samenhangt met de Wessac. Ik geef daarbij de voorkeur aan de geestelijke elementen daarin en de problemen, die daaraan verbonden zijn.

Wanneer er een verbinding is tussen de hoogste bewustzijnsniveaus in de kosmos en een groep, die op en rond de aarde werkzaam is, zo betekent dit, dat je eigenlijk in contact komt met het scheppingsplan en daarop als mens moet reageren, als geest iets moet trachten te begrijpen van de kosmische totaliteit, waartoe men zelf behoort. Het is moeilijk van deze dingen een interpretatie te geven. Je kunt natuurlijk wel het één en ander aflezen, terwijl de ervaring wel heeft geleerd, dat in hun wezen niet geheel te begrijpen invloeden en krachten voor ons toch een zekere betekenis hebben.

De moeilijkheid voor mij ligt hierbij steeds weer in de tegenstelling tussen het goddelijke plan en hetgeen wij zelf zien als vrije wil. Er is een kosmische kracht, die dwingt. Wij weten dat die kracht op aarde een zekere inwerking zal hebben. Veranderen kunnen wij daaraan niets. Toch moeten wij vanuit onszelf proberen er het beste van te maken. Wij weten dat die kracht een zeker doel en betekenis moet hebben, maar kunnen dit niet geheel verklaren of overzien. Wij kunnen een deel aanvoelen, een deel kunnen wij overzien, een deel zal ons uitgelegd worden door hogere entiteiten. Maar wanneer het erop aankomt, sta je toch ergens alleen.

Je leeft in een wereld, die je maar ten dele begrijpt. Juist daarom moet je trachten te ageren en te reageren, zoals het voor jou juist is. En dan rijst onmiddellijk de vraag: Wat is dan juist? Juist reageren in de kosmos betekent voor mij: enerzijds beantwoorden aan hetgeen ik erken als God of schepping als geheel, terwijl ik anderzijds moet beantwoorden aan de eisen van mijn eigen bewustzijn. Ik kan niet toelaten dat alles wat in mijzelf leeft, eenvoudig wegvalt. Zover ben ik niet gevorderd. Ik moet zelf reageren en een eigen standpunt innemen. De moeilijkheid is, dat ik dit zal moeten doen, zonder op enigerlei wijze dit kosmische plan, deze schepping, waar ik deel van ben, te veroordelen of te bekritisieren. Wat uitermate moeilijk is. Inwijding is waarschijnlijk vooral een proces, waarin je enerzijds leert aanvaarden en anderzijds leert toch jezelf te zijn.

Wanneer ik de invloeden, die dit jaar ongetwijfeld brengt, kennelijk een nieuwe periode inluitende, bezie, tracht ik om een geestelijk evenwicht te vinden, een balans, waarin eigen persoonlijkheid en de hoogste vorm van bestaan en beseffen gezamenlijk en zonder strijd aanwezig kunnen zijn. Iets wat moeilijk is. Moeilijk als het kan zijn, om iets te vergeten, om te begrijpen, dat je wel eens verkeerd kunt reageren en denken.

Ik moet persoonlijk spreken. Maar voor mij ligt het voor het komende jaar ongeveer als volgt. Ik weet dat geluk één van de belangrijkste dingen is in het leven. Waarmede ik doel op dat gevoel, waardoor het leven steeds weer opnieuw een vreugdige verwondering en een vreugdige aanvaarding is. Naar mijn weten is dit noodzakelijk voor de mens. Want eerst wanneer wij onszelf en de schepping kunnen aanvaarden zoals zij zijn, is een aanpassing aan de werkelijkheid mogelijk en zullen wij de kracht vinden van onszelf uit om van de dingen steeds weer te maken wat er maar van te maken is.

Dan zie ik een kracht, die bijna wreed is, die vele duizenden tot een hongerdood veroordeelt, een kracht, die velen tot een gewelddadige dood veroordeelt en alle menselijke wreedheid op de wereld los schijnt te laten. Het is moeilijk zoiets te aanvaarden. Ik weet dat de kosmos alles op langere termijn beziet, dat een mens overgaat en zonodig tientallen malen kan leven. Ik weet dat het niet zo erg belangrijk is of een mens rustig kan sterven (? Red.) en leven dan wel in pijn en angst over moet gaan. In mij blijft echter iets, wat zich tegen deze dingen verzet. Ik vraag mij af waar dan de noodzakelijke vreugde blijft.

Nu kunnen vreugde en innerlijke blijdschap bestaan, ondanks dit alles. Maar ik zie ze niet. Ik zie ze niet bij de mensen en kan voor mijzelf deze vreugde, wanneer ik alles op aarde aan moet zien, maar erg moeilijk opbrengen. Wat een conflict betekent tussen mijn Ik en mijn god, mijn besef en de totale schepping.

Dan moet ik voor mijzelf wel zeggen: Wanneer dit niet zou geschieden zou het nog erger kunnen zijn. Wij zijn niet in staat om het geheel te overzien en te begrijpen. Wij zijn zelfs niet in staat om maar alleen in de Witte Broederschap met al de hoge entiteiten, die ertoe behoren, duidelijk te zien, wat nu onvermijdelijk en noodzakelijk is en wat uiteindelijk wel te vermijden zou zijn. Wij moeten dan maar handelen naar ons beste weten. Anders kunnen wij niet handelen.

Maar wanneer ik zie wat de mogelijkheden zijn, zo kies ik vanuit mijzelf steeds weer hetgene, wat mij het minst slecht toeschijnt. Het kan nog vele dingen omvatten, die ik veroordeel. Maar het is in ieder geval beter voor de mensen en de bewustwording van de mensheid (en voor de krachten van de geest) dan het andere. Misschien zal het gevreesde niet eens waar worden. Zoals misschien datgene, wat ik nu met alle krachten nastreef, ook zonder mij wel werkelijkheid zou kunnen worden.

Ik weet het niet. Maar ik moet leven, moet streven, moet denken. En dan zoek je als geest (en ook als mens) wanneer je het eerlijk meent, naar een standpunt dat aanvaardbaar is. En, alweer sprekende voor mijzelf, stel ik het dan als volgt:

Ik ben God niet. Ik kan niet oordelen over goed of kwaad, over licht en duister. Ik kan niet zeggen wat noodzakelijk is en wat niet. Ik weet alleen: God is, de schepping is. Het is niet belangrijk wat er in die schepping volgens mij gebeurt. Het is alleen belangrijk dat ik, zoals ik in de schepping besta, zo juist en zo goed mogelijk reageer op alle dingen, dat ik vanuit mijzelf het goede waar maak, zonder ooit God, de schepping of het scheppingsplan te veroordelen of aan te klagen.

Ik meen hiermede niet dat ik dan maar ten koste van alles alle dingen moet aanvaarden, verdragen. Maar ik kan niet vertellen wat nu uiteindelijk goed of kwaad zal zijn. Ik weet niet waarom en of oorlogen, hongersnood en pestilentiën noodzakelijk zijn. Wel weet ik dat zij kennelijk onvermijdelijk zijn. Te zeggen dat deze dingen zin hebben (althans in de menselijke betekenis van het woord) lijkt mij overdreven. Ik meen dat deze dingen, gezien vanuit de mens en de nog beperkte geest, zinloos zijn. Maar wie weet wat erin gebeurt?

Wij hebben vele mensen overgekregen uit concentratiekampen, van slagvelden en daarbij constateerden wij iets eigenaardigs: naast de zeer velen, die wij met grote moeite en vaak eerst na langere tijd uit hun duisternis los konden weken, zijn er altijd weer een aantal, die uit een dergelijk beleven de werelden van de geest betreden als vanuit een soort geestelijk bad. Het is of iets, wat eerst ijzer was, nu staal is geworden. Het is of, wat eens een lampenpitje was, opeens een zonnetje is geworden. Er is in dezen een nieuwe kracht ontstaan. Er is iets veredeld. Vanuit God kun je je dergelijke dingen dan ook wel voorstellen als een veredelingsproces en zelfs vanuit de geest kan het vaak nog zin hebben. Ook al is het voor mij en vanuit mijzelf niet aanvaardbaar.

Wanneer ik dit begin te aanvaarden, dit voorop ga stellen en waar ga maken voor mijzelf, wordt de betekenis van het Wessacfeest voor mij eigenlijk het volgende: Wij maken voor een ogenblik meer bewust en meer totaal contact met deze goddelijke gedachte of structuur, met het scheppingsplan. In ons kleine moment van bestaan zien wij slechts iets van de betekenissen, iets van de daarin liggende mogelijkheden. Indien wij daarmee iets willen doen, zo zullen wij al het andere mede moeten aanvaarden, omdat het eenvoudig voor ons onvermijdelijk is. Wij moeten aanvaarden, omdat wij er niet tegenop kunnen.

En wanneer wij het aanvaard hebben, zoals het is, dan moeten wij onszelf de vraag stellen: hoe kunnen wij in die totaliteit toch nog blijheid brengen? Hoe kunnen wij uit dit geheel van lijden, harding, glorificatie voor onszelf en anderen vooral het Licht waarmaken en deze dingen vooral aan anderen ook geven?

Spreeken over de noodzaken van het leven is altijd weer erg aardig. Zoals het gemakkelijk is om te spreken over de noodzaak tot berusten en aanvaarden. Maar ik wil niet berusten en aanvaarden, tenzij mij blijkt, dat het niet anders kan. Maar wanneer ik zie, dat het niet anders kan, dan wil ik proberen om mijn aanvaarding volledig te maken.

Verder wil ik een opstandeling zijn. Niet een rebel tegen God, maar een opstandeling tegen de omstandigheden, waaraan ik nu nog iets meen te kunnen doen, waaraan ik nu nog iets meen te kunnen veranderen en waarin ik nu nog iets denk te kunnen bereiken, waarin ik iets meer leven, vreugde, Licht kan brengen. Dat zal ik naar beste weten en voortdurend doen.

Wanneer het dan niet goed gaat, heb ik tenminste mijn best gedaan en kan ik het onvermijdelijke aanvaarden. Maar ik zal ten aanzien van de problemen, die er dan weer zullen zijn, op dezelfde wijze handelen. Ik zal misschien door mijn streven leren en zo mijn benadering van mogelijkheden en feiten wijzigen. Maar de benadering vanuit mijzelf blijft hetzelfde. Ik aanvaard wat is, omdat het onvermijdelijk is en ik het begrip niet heb om het te verklaren of de middelen niet ken om het te veranderen. Maar waar ik in kan grijpen, zal ik mijn eigen begrippen van Licht, kracht en vreugde voortdurend doen gelden.

Dit is, vrienden, uit de aard der zaak mijn persoonlijke benadering en verklaring. Eenieder zal het leven weer ietwat anders ondergaan en ondervinden. Zoals eenieder zijn eigen denken op eigen manier zal proberen waar te maken voor zich. Toch meen ik dat wij uit de Wessacbijeenkomst en alles, wat de Raad daaruit heeft gedistilleerd, voor onszelf een waarheid mogen stellen, die voor eenieder wel onaantastbaar zal blijken.

Wij zijn in vele dingen die ons leven, denken en geestelijk bestaan betreffen, eenvoudig hulpeloos. Er is zoveel waarin wij niet in kunnen grijpen en waaraan wij niets kunnen doen, dat het dom zou zijn met dit feit geen vrede te vinden. Ook al kost het vaak moeite. Laat ons vrede vinden met alles, wat onbeheersbaar en onvermijdelijk is. Zoals u op aarde vrede moet vinden met het verleden, of u het aangenaam vindt of niet, omdat dit verleden nu eenmaal is afgesloten. Vindt vrede met het verleden, het onvermijdelijke. Maar vandaag zijn er mogelijkheden of menen wij mogelijkheden te zien. Misschien zie ik ook mogelijkheden voor morgen. Laat mij dan vandaag eerst doen wat ik vandaag doen kan. Dan kan ik desnoods het plan opvatten om het morgen nog beter te doen. Maar elke keer wanneer een stukje heden voor u tot verleden is geworden, aanvaard het, zoals het is.

Wanneer je zo leeft, krijg je innerlijk de vreugde en blijheid, die zo gewichtig zijn. Want volgens mij komt een groot deel van het menselijk ongeluk en de moeilijkheden, het verzet, dat wij ook in de geest zo vaak aantreffen niet uit hetgeen je bent en doet, maar uit de wijze, waarop je onveranderlijke waarden benadert, haat, betreurt, toch nog zou willen wijzigen. Naar ik meen is de grootste hinderpaal tussen ons en onze God wel, dat wij God willen maken tot een verlengstuk van onze eigen opvattingen en gedachten. De beste mogelijkheid om God in waarheid te vinden is, volgens mij, het onvermijdelijke aanvaarden en dan trachten jezelf te zijn zo goed je kunt.

Goedenavond.

d.d. 2 juni 1967

